

॥ घट परचा को अंग ॥

मारवाडी + मराठी

महत्वाची सुचना:- रामद्वारा जळगांव यांचे असे निदर्शनास आले आहे की,काही रामस्नेही शेठ साहेब राधाकिसनजी महाराज व जे.टी.चांडक यांनी अर्थ केलेल्या वाणीजी रामद्वारा जळगांव मधून घेऊन जातात व आपल्या वाणीजीचा गुरु महाराज सांगतात तसा पुर्ण आधार न घेता आपल्या मताने समजने,अर्थांमध्ये परस्पर बदल करुन टाकतात तरी वाणीजी घेऊन गेलेल्या कोणत्याही संताने परस्पर अर्थांमध्ये बदल करु नये.काहीही बदल करायचा वाटत असल्यास रामद्वारा जळगांवशी संपर्क साधावा व नंतर बदल करावा.

* वाणीजी आमच्याकडून जशी पाहिजे तशी चेक झालेली नाही,चेक करायला भरपूर वेळ लागतो.आम्ही परत चेक करुन पुन्हा लोड करुन देऊ.याला वर्षभर तरी लागेल. तुमच्या समजण्यापुरता कामात येईल,यासाठी आम्ही वाणीजी वाचण्याकरीता लोड करुन दिली आहे.

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम

॥ अथ घट परचा को अंग लिखंते ॥

राम

॥ साखी ॥

राम

सुखराम संत जन कहत हे ॥ अजब अनोपम बात ॥

राम

राम

बिन देख्या परचो कहे ॥ सो नरक कुंड मे जात ॥१॥

राम

राम

आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले सतस्वरूपी संतजन अजब अनुपम(ज्याची उपमा दिली जात नाही)अशी गोष्ट करतात.ह्या अनुपम गोष्टी सुरत चक्षुविना पाहता सांगणारे नर्ककुंडात जातील.॥१॥

राम

राम

याँ नेणाँ नहि देखिया ॥ अजब अनोपम चेन ॥

राम

राम

सुखराम सुरत सु देख कर ॥ अब भाकत हूँ बेण ॥२॥

राम

राम

जे अजब अनुपम चिन्ह दिसतात ते चर्मचक्षूने दिसत नाही.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,हे चिन्ह मी सुरत चक्षूनी पाहून बोलत आहे.॥२॥

राम

राम

नख चख री गत अेक हे ॥ रूम रूम रट राम ॥

राम

राम

सुखराम कमाई आगली ॥ अब नहि ऊल को काम ॥३॥

राम

राम

नखापासून डोळ्यापर्यंतची गती एकसारखी आहे आणि रोमा-रोमातून रामनामाची रटण होवू लागते.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,रोमा-रोमातून रामनामाची रटण होणे,पूर्वीच्या कमाईनेच होते.या गोष्टी करीता आजची नवी कमाई कामी येत नाही.याच्याकरीता पूर्वीची कमाई असायला पाहिजे.पूर्वीची कमाई नाही आहे तर आता रामनामाची रटण करा.आताचे केलेले पुढच्या जन्मात पूर्वीची कमाई होऊन जाईल. ॥३॥

राम

राम

शिवरण की सरदा नही ॥ मुख सू कहयो न जाय ॥

राम

राम

सुखराम दास दे मूण ज्युं ॥ पावन रहयो बजाय ॥४॥

राम

राम

स्मरण करायची माझी ताकद नाही आहे आणि मुखाने रामनाम सांगू शकत नाही.आदि सतगरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,हे शरीर मुण(मटका)सारखे आपोआप वाजून राहिले आहे.(मूण म्हणजे मोठा मटका,ज्याच्यात अंदाजाने जवळ-जवळ पाच मण पाणी येते(मावते)आणि त्याचे तोंड हात घुसेल इतकेच असते.असे मातीचे बनवलेल्या मटक्याला मुण म्हणतात.मारवाड देशात दूरून पाणी आणण्याकरीता गाडीत ठेवून पाणी आणतात,त्याला मूण म्हणतात)हे मूण जर खाली राहिले तर,हवेच्या वेगाने जोर -जोरात वाजते.त्याच प्रकारे माझे शरीर मूण सारखे श्वासाने वाजत आहे.॥४॥

राम

राम

मेरी मुज कूं गम नही ॥ सुरत शब्द ले जाय ॥

राम

राम

सुखराम सुन का सहर मे ॥ अजब तमासा थाय ॥५॥

राम

राम

मला तर माझी खबर नाही आहे.ही सुरतच शब्दाला सुन्न शहरात घेऊन जाते.त्या सुन्नच्या

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम शहरात अजब प्रकारचे तमाशे होतात.असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.
राम ॥५॥

राम

राम

उडी गुडी असमान कूं ॥ सुरत शब्द की डोर ॥

राम

सुखराम घटा बिन दामणी ॥ ज्याहां अनहद बोले मोर ॥६॥

राम

राम ज्या प्रकारे पतंग उडून आकाशात जाते.तसेच सुरत शब्दाच्या दोरीने उडून वर जाते.
राम तेथे घटा शिवाय बिजली(वीज)चमकते आणि अनहद शब्द मोरा सारखा बोलतो.॥६॥

राम

सुखराम दास देह कींगरी ॥ नाड भई सब तार ॥

राम

राग छत्तिसुं ऊतरे ॥ कोई गेब बजावण हार ॥७॥

राम

राम आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,हे शरीर तर वीणा होवून गेले आणि
राम सर्व नाड्या वीणेच्या तार बनून गेल्या.या शरीररूपी वीणा आणि नाडी रूपी तारांनी
राम छत्तीस प्रकारचे राग रागिणी निघतात.याला कोणी अजनबी(गैबी)वाजवणारा आहे.ज्या
राम कारणाने या शरीरातून ध्वनि निघते.॥७॥

राम

अजब तमासा देखिया ॥ तन भीतर मन मांय ॥

राम

सुखराम जगत का ख्याल पर ॥ अब मन जावे नाय ॥८॥

राम

राम मी या शरीरात निजमनाने अजब प्रकारचे तमाशे बघितले.आदि सतगुरु सुखरामजी
राम महाराज सांगतात की मी शरीरात अजब प्रकारचे तमाशे बघितले म्हणून आता या
राम संसारात कोणीही कसाही खेळ तमाशा राहिला तरीही पाहण्यास मन जात नाही.॥८॥

राम

जगत तमासे लग रही ॥ आन माया के संग ॥

राम

सुखराम दास ज्याहाँ रम रहया ॥ ज्याहाँ अनहद बाजे जंग ॥९॥

राम

राम हा सारा संसार मायारूपी दुसरा तमाशा पाहण्यात लागला आहे.(दुसरे मायारूपी
राम चमत्कार पाहण्यात लागलेले आहेत).परंतू आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात
राम की,मी तर येथे रमून गेलो आहे.ज्या जागेवर अनहद जंग(जिंग शब्दाची)आवाज वाजून
राम राहिली आहे. ॥९॥

राम

नहि दीसे नहि देख हूँ ॥ रूप रंग कुछ नाँय ॥

राम

सुखराम हातमे हातरे ॥ यूँ सबद लखाया माय ॥१०॥

राम

राम तेथे काहीही दिसत नाही आणि मी काही पाहत ही नाही.तेथे रूप व रंग काहीच
राम नाही.तेथे तर अंधान्यात हातावर हात देऊन जसे माहित होते त्याचप्रकारे शरीराच्या
राम आत मला शब्द माहित झाला.असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१०॥

राम

सुरत हमारी माकडी ॥ तार हमारा सांस ॥

राम

मन पवना घर लाय कर ॥ सुखदेव चडया आकास ॥११॥

राम

राम ही आमची सूरत तर मकडी आहे आणि माझा श्वास मकडीच्या जाळ्याचा तार आहे.

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	(जसे मकडी त्या तारावर येते-जाते तसेच माझी सूरत श्वासावर येते-जाते)माझी		राम
राम	सूरत मनाला पकडून श्वासाच्या आधाराने आकाशात चढून गेली आहे.असे आदि सतगुरु		राम
राम	सुखरामजी महाराज बोलले.॥११॥		राम
राम	पीठ फाड ऊँचा चडया ॥ बंक नाळ निज माय ॥		राम
राम	सुखराम धरम सूं जीत कर ॥ त्रिवेणी मे न्हाय ॥१२॥		राम
राम	मी पाठीच्या एकवीस मण्यांना पार करून वर चढून गेलो.मी बंकनाळेपासून वर मेरूत		राम
राम	चढून आणि मेरूत धर्मराजाला(यमराज)जिंकून त्रिवेणी(गंगा,यमुना,सरस्वती हे त्रिगुटीत		राम
राम	मिळतात)तेथे त्रिगुटीत जाऊन स्नान केले असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज		राम
राम	बोलले. ॥१२॥		राम
राम	ऊलटा अम्बर फाड कर ॥ बस्या त्रिगुटी जाय ॥		राम
राम	सुखराम त्रिगुटी चैन रे ॥ शब्दा माय बताय ॥१३॥		राम
राम	मी उलट आकाशाला फाडून त्रिगुटीत येऊन थांबलो.या त्रिगुटीचे चरित्र शब्दात सांगितले		राम
राम	जाऊ शकते.असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१३॥		राम
राम	मन पवना आकास लग ॥ सुरत शब्द घर अेक ॥		राम
राम	सुखराम त्रिगुटी पूंचिया ॥ दे छिन मातर देख ॥१४॥		राम
राम	चारी मन,श्वास,सूरत आणि शब्द आकाशापर्यंत एकाच घरात येतात.आदि सतगुरु		राम
राम	सुखरामजी महाराज सांगतात की त्रिगुटीत पोहचल्यावर शरीर क्षीण मात्र दिसते. ॥१४॥		राम
राम	आँक फिटकडी ऊघडे ॥ अतलस तेज लखाय ॥		राम
राम	ध्यान समो सुखरामजी ॥ संत त्रिगुटी मांय ॥१५॥		राम
राम	डोळ्यात जर तुरटी टाकली तर जसे स्पष्ट दिसते,तसेच संतांना ध्यानाच्या वेळी		राम
राम	त्रिगुटीत माहित होते.असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१५॥		राम
राम	सुखराम लगे जब ध्यान रे ॥ नेण ऊलटा थाय ॥		राम
राम	तीनु रस्ता अेक होय ॥ दसवोंद्वार लखाय ॥१६॥		राम
राम	आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,जेव्हा ध्यान लागते तर डोळे उलटे		राम
राम	होऊन जातात.तिन्ही रस्ते(इडा,पिंगळा आणि सुष्मणा)एकाच जागी झाल्या असे दहाव्या		राम
राम	द्वारावर माहित पडते.॥१६॥		राम
राम	सुखिया सायब भेटिया ॥ त्रिवेणी की तीर ॥		राम
राम	शेंसर धारा सुष्मणा ॥ बूठा इमरत हीर ॥१७॥		राम
राम	आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की, त्रिवेणीत मला साहेब भेटले.तेथून		राम
राम	सुष्मनातून हजार पाकळ्याच्या कमळावर पोहचलो.तेथे सुष्मनातून अमृताची वर्षा होवू		राम
राम	लागली. जसे हिच्याचा पाऊस होतो (पडतो) तसे होवू लागली असे आदि सतगुरु		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम सुखरामजी महाराज बोलले. ॥१७॥

राम

अनहद ज्याहाँ बाजा बजे ॥ घर घर मंगलाचार ॥

राम

सुखिया आतम सुंदरी ॥ ज्याहाँ परमातम भरतार ॥१८॥

राम हजार पाकळीच्या कमळात(ब्रम्हांडात)अनहद वाजे वाजतात.घरो-घरी मंगलाचार होतो

राम (शुभ समाचार)आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,तेथे तर आत्मा पत्नी

राम आहे आणि परमात्मा आत्म्याचा पति आहे.अशाप्रकारे पति-पत्नीची भेट होवून गेली.

राम ॥१८॥

जोत जिला मिल होय रही ॥ तेज पुंज मुख नूर ॥

राम

ज्युँ ऊगा सुखरामजी ॥ सेस कळा ले सूर ॥१९॥

राम तेथे ज्योतीचा झिलमिल-झिलमिल बिजलीसारखा होवून राहिला आहे आणि मुखावर

राम तेज:पुंजचा प्रकाश झळकून राहिला आहे.ज्याप्रकारे हजार कलांना घेऊन सूर्य उदित

राम होतो तितके तेज दितसे.असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥१९॥

सुरत सुन्दरी मेहेल में ॥ पाया पुरातम पीव ॥

राम

निकट सदा दूरी नहीं ॥ लग्या पीव सु जीव ॥२०॥

राम या सूरत सुंदरीला महालात(ब्रम्हांडात)आपला पहिला प्रथम पूर्वीचा मिळाला.त्या पतिला

राम असा जीव लागला की नेहमी त्याच्या जवळच(सूरत)राहते.त्याच्यापासून दूर होत नाही.

राम अशाप्रकारे सूरत शब्दाशी लागूल गेली,ती शब्दापासून थोडीही दूर जात नाही.॥२०॥

रूप रेख नहि बरण हे ॥ ना कोई बेर न बात ॥

राम

सुरत रमे सुखरामजी ॥ आठ पोहोर पिव साथ ॥२१॥

राम तिची रूप-रेखा नाही आहे आणि रंगही नाही.बैन(वचन)ही नाही आणि गोष्ट ही नाही,

राम शब्द पतीपासून सूरत पत्नी आठोप्रहार,रात्रंदिवस लागलेली राहते.या प्रीत पासूनच

राम सूरत(पत्नी)आठोप्रहर खेळत राहते असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.

राम ॥२१॥

आकास मंड कूं चूर कर ॥ लिया सुनं गढ जाय ॥

राम

निरभे नेजा रोपिया ॥ सुखदेव काळ न खाय ॥२२॥

राम आकाश मंडळाला पार करून पुढे शुन्य गडात पोहचला.तेथे शुन्य गडात जावून निर्भय

राम निशाण लावून दिले.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,त्या देशात काळ

राम कोणाला खात नाही.॥२२॥

बिन सूरज का तेज हे ॥ बिन चंदे प्रकाश ॥

राम

बिन बादळ सुखरामजी ॥ बरसे बारु मास ॥२३॥

राम त्या देशात चंद्र सूर्याशिवाय सूर्याचे तेज आहे आणि चंद्रमाशिवाय उजेड आहे आणि तेथे

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम ढगांच्या शिवायही बाराही महिने पाऊस होतो.असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२३॥

राम

राम

बिन पाणी का रंग हे ॥ बिन धरती आंकूर ॥

राम ज्याँ देख्यां सुखरामजी ॥ ब्रम्ह जीव का मूर ॥२४॥

राम तेथे विना पाण्याचा पाण्यासारखा रंग आहे आणि जमीनीशिवाय बिज अंकुरीत होते.त्या जागी ब्रम्ह हा जीवाचा मूळ आहे.या जीवाची जड जो ब्रम्ह आहे त्याला मी पाहिले. ॥२४॥

राम

राम

राम

बिन तरवर बोहो फूल हे ॥ बिन फूलां निज बास ॥

राम बिन भंवरे सुखरामजी ॥ लेवे सुख बिलास ॥२५॥

राम

राम तेथे वृक्ष तर नाही आहे,परंतू फूल खूपसे आहेत आणि फुलाशिवाय खुशबू/सुगंध चालतो. तेथे भवरा ही नाही परंतू त्याचा(फूलाचा सुगंध)सुख विलास प्राप्त करतो.असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२५॥

राम

राम

राम

धरण गिगन दोन्युँ नहिं ॥ नहिं चंदा नहिं सूर ॥

राम ज्याँ देख्या सुखरामजी ॥ अलख पुरुष का नूर ॥२६॥

राम तेथे पृथ्वी नाही आहे आणि आकाश ही नाही.हे दोन्ही नाहीत व चंद्रमा ही नाही.तसेच सूर्य ही नाही.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,मी त्या जागेवर अलख पुरुषाचा नूर बघितला.॥२६॥

राम

राम

राम

बेद गाय पूगे नहीं ॥ नहि किरिया कर जाय ॥

राम रंरकार की डोर सूं ॥ सुखदेव मांय मिलाय ॥२७॥

राम

राम त्या जागेवर वेदांचा पाठ करून कोणीही जाऊ शकत नाही.वेदांची क्रिया करून नाही पोहचू शकत.तिथे फक्त रंरकार शब्दाचा दोराने वरती चढून त्याचात मिळता येऊ शकते,असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२७॥

राम

राम

राम

तपस्या कर कर खप गया ॥ तीरथ कर नर लोय ॥

राम बिना भजन सुखरामजी ॥ कदे न पूँथे कोय ॥२८॥

राम

राम कित्येक तेथे जाण्याकरीता तपस्या करून-करून थकून गेले परंतू कोणीही तपस्या करून किंवा तीर्थ करून तेथे पोहचले नाही.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,रामनामाचे भजन केल्याशिवाय तेथे कोणीही कधीही जाऊ शकत नाही.॥२८॥

राम

राम

राम

बरत वास एकादसी ॥ करता हे निरधार ॥

राम बिना भजन सुखरामजी ॥ कदे न पूँथणहार ॥२९॥

राम

राम कोणी तेथे जाण्याकरीता व्रत करा,एकादशी करा,निर्धार करा,परंतू आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,राम नामाचे भजन केल्याशिवाय तेथे कधीही पोहचणार

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम नाही.॥२९॥

राम

दान पुण्य जिग बोहो कीया ॥ कंचन तुळा चढाय ॥

राम

बिना भजन सुखराम के ॥ धाम कदे नहि जाय ॥३०॥

राम

राम तेथे जाण्याकरीता दान-पुण्य खूप केले आणि यज्ञ ही खूप केले आपल्या बरोबरीने
राम सोने तोलून तुला दान दिले.परंतू रामनामाचे भजन केल्याशिवाय त्या धामात कोणीही
राम कधीही जाणार नाही.असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥३०॥

राम

रेखता ॥

राम

आकास सुं पंच पँयाळ कूं ऊतऱ्यां ॥ चोकियां च्यार बिश्राम पाया ॥

राम

पाँच पच्चिस दिन नाँव रसणा लिया ॥ हिरदे मांस हर अेक गाया ॥

राम

नाभ के बीच मे जुग सो रम रहयो ॥ गुरा के भेद पाताळ आया ॥

राम

मूळ दवार मे गम अेसे पडी ॥ पावन के फेर कोई भंवर खाया ॥

राम

नाड चोबीस का बंद अेके लग्या ॥ उथे जालंदरी बंध लाया ॥

राम

धरण आकास मद होत झणकारे ॥ थाळ कूं छेड कोई देत भाया ॥

राम

भेद की बात निज फेर अेसे कहूँ ॥ मूण में भंवर कोई गीत लाया ॥

राम

पाँव हर पंख बिन चलत आकास कूं ॥ पिछम के देस का भेद पाया ॥

राम

पिछम के देस का सूत ओया लग्या ॥ कूप मे कुंभ कोई सीच ल्याया ॥

राम

मेर के ऊपरे बंद बोहो भाँत का ॥ धरण सूं जीत आकास आया ॥

राम

अळा हर पिंगळा दोय काने लगी ॥ त्रिबेणी घाट मे आण न्हाया ॥

राम

मद सूं सुखमणा आण भेळी हुई ॥ चंद हर सूर घर अेक ल्याया ॥

राम

अरद अर ऊरद ज्याहाँ कंवळ दोय फूलिया । सबद की घोर गिरनार छाया ॥

राम

दास सुखराम गुरु देव प्रताप सुं ॥ गढ पर चढ निसाण बायाँ ॥१॥

राम

राम आकाशापासून पाच पाताळात उतरलो आणि चार चौकी कंठ,हृदय,कमळ,नाभी,
राम मध्यावर विश्राम मिळाला.एक महिन्यापर्यंत जीभेने रामनाम घेतले तेव्हा शब्द कंठात
राम आला आणि एक महिना कंठात राहून शब्द हृदयात आला.हृदयात एक महिना खूप
राम भजन केले.तेथून शब्द नाभीत आला.नाभीत बारा वर्षांपर्यंत राहिलो आणि बारा
राम वर्षानंतर गुरुने भेद दिला.गुरुच्या भेदाने खाली पाताळात आलो तेथून गुद घाटेवर
राम मला असे माहित झाले जसे हवेचा भवर चालू लागला.(चक्कर लावू लागला)चोवीस
राम नाड्यांचा एक बंद लागला.त्या जागेवर एक जालंधरी बंध लागला तेथे धरणीतून
राम आकाश म्हणजे मेरू पर्यंत झनकार होऊ लागली जसे वीणेच्या ताराला जर खाली
राम धक्का दिला तर वर खूंटीपर्यंत झनकार शब्द निघतो.त्याचप्रकारे बंकनाळेच्या मुखाने
राम मेरूपर्यंत झनकार होऊ लागली.फूलाच्या थाळीला धक्का लागल्यावर जसे शब्द निघतात,
राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम तशी झनकार होवू लागली.मी आपल्या निज भेदाची गोष्ट अधिक सांगतो.जसे मूण
राम वाजते तशी झनकार होवू लागली.मूण खाली पडली आणि हवेच्या वेगाने जोरात वाजू
राम लागते आणि खूपसे भवरे मिळून गुंजार करतात.अशी सर्व भवऱ्यांची ध्वनि मिळून एक
राम ध्वनि माहित पडते.स्त्रिया अनेक मिळून गाणे गातात.त्या सर्वांचा एकच राग होवून
राम जातो.अशाप्रकारे या सर्व नाड्यांची मिळून एक ध्वनि होवू लागली पायही नाहीत व
राम पंखही नाहीत.विना पायाचे आणि पंखाचे चालत आकाशापर्यंत जातात.पश्चिम देशाचा
राम (बंकनाळपासून मेरु पर्यंत)भेद मला मिळाला.पश्चिमच्या देशात असा तार मिळाला की
राम जसे विहिरीत घागर टाकून पाणी भरून वर ओढतात.त्याचप्रकारे शब्द वर चढून गेला.
राम मेरुच्यावर अनेक तऱ्हेचे बंद आहेत.ते बंद तोडून धर्मरायाला जिंकून आकाशात आलो.
राम मेरु पासून इडा,पिंगळा ह्या दोन्ही बाजूला दोन्ही चालू लागल्या.ह्या दोन्ही त्रिवेणीच्या
राम घाटावर आल्या.तेथे त्रिगुटीत(इडा आणि पिंगळात)स्नान केले.(इडा आणि पिंगळा)या
राम दोघांच्यामध्ये सुष्मणा येवून गेली.इडा व पिंगळाची सुष्मणा बनून गेली. खाली आणि
राम वर तेथे दोन कमळ खुलले ही शब्द ध्वनि वर ब्रम्हांडात जाऊन फैलून गेली.आदि
राम सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,गुरुदेवांच्या प्रतापाने गडाच्यावर चढून निशाण
राम फेकले. ॥१॥

नाभ रसणा बिचे अेक धारा लगी ॥ गध गधे कंठ अलेख ध्यावे ॥

अरट आकास मे रात दिन बेहे रहयो ॥ बेल पाताळ कूं नीर जावे ॥

सास ऊसास के बिच बारा ढुळे ॥ रूमहि रूम संभाळ पावे ॥

गुरुदेव प्रताप के भेद कर उलटिया ॥ पिछम के देस आकास आवे ॥

सबद का भेद कोई संत जन जाणसी ॥ मुगत की राह दिल खोज पावे।

दास सुखराम ज्याँ रीत निरभे बणी ॥ पूंछिया संत जिण गेल ध्यावे ॥२॥

राम नाभी आणि जीभेच्यामध्ये एक सारखी धार लागून गेली.कंठ गद-गद होऊन जसे
राम पाण्याचे रहाट चालते,ते राहट विहिरीतून पाणी आणून वर सोडते.अशाप्रकारे रात्रंदिवस
राम वर आकाशात शब्द पाण्याच्या राहटा सारखा चढू लागला.बेल(दांड)पाताळात पाणी
राम जाते. श्वासोश्वासांमध्ये प्रत्येक श्वासात जसे पाण्याची मोट येऊन उंबडते तसे येऊन
राम उंबडायला लागले.जसे रहाटेचे वा मोटेचे पाणी चारीतून रोपाला देतात.त्याचप्रकारे हे
राम रोमा-रोमात होवू लागले.गुरुदेवाच्या प्रतापाने आणि गुरुदेवाने दिलेल्या भेदाने उलटून
राम पश्चिमच्या देशाने(बंकनाळच्या रस्त्याने जावून)आकाशात आलो.या शब्दाचा भेद कोणी
राम संत जनम जाणेल.सतस्वरूप मुक्तीचा रस्ता ज्या संताचे मन शोधले त्यालाच तो रस्ता
राम मिळेल.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,जे संत या रस्त्याने जातात
राम तेच संत तेथे पोहचतात.॥२॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥ ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥ राम

राम सास ऊंसास के बीच बारा दुळे ॥ प्रेम की डोर ज्याहाँ लहर आवे ॥
राम प्याळ का बन कूं पाय जन उलटिया ॥ सुंन को बाडिया जाय पावे ॥
राम मेघ बिन मेघ ज्याँ घटा बिन दामणी ॥ गाज बिन गाज घणघोर लाय ॥
राम नीर बिन बाग ज्याहाँ फूल बिन फूलिया ॥ बप बिन भंवर गुंजार गाया ॥
राम सुंन की बाडिया पाय निरभे हुवा ॥ फूल फुल बाद की बास आवे ॥
राम दास सुख राम उण बाग मे रम रहया ॥ अमरपद बेल का फळ खावे ॥३॥

राम पाण्याने भरलेली मोट वर जाऊन उबंडते अशाप्रकारे प्रत्येक श्वासात शब्द वर येवून
राम मोटे सारखा पडतो.प्रेमाच्या डोरने सुखाची लहर येते.पाताळच्या वनांना पाणी देऊन
राम मी बंकनाळच्या रस्त्याने उलटून गेला आणि तेथून ब्रम्हांडच्या क्यारींना पाणी दिले.
राम तेथे ढगाशिवाय बिजली चमकते आणि तेथे गर्जना होत नाही.परंतू ऐकू येते तेथे
राम घनघोर घटा पसरते आणि तेथे पाण्याशिवाय बगीचे आणि फूल उमलतात.फूल आणि
राम शरीराच्याशिवाय भवर(शब्द)गुंजार करतो.शब्दाला शरीर तर नाही आहे.परंतू वर
राम ब्रम्हांडात जाऊन ध्वनि करतो.त्या ब्रम्हांडाच्या चारींमध्ये पाणी देऊन मी निर्भय होवून
राम गेलो.तेथे फुलांच्या बगीच्याची सुगंध येते.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात
राम की त्या बगीच्यात राम रमण करून राहिले आहे.तेथे वेळींना लागलेले अमर पद हे
राम फळ खातात.॥३॥

राम अरद अर उरद के बीच गुडिया उडी ॥ सुरत अर निरत की डोर लागी ॥
राम सास उसास सुं जाय उँची चडी ॥ सुन मे जाय झणकार बागी ॥
राम सुन का सहर मे गेब का मेहेल हे ॥ पूंथ सी संत सुजाण पागी ॥
राम बेद कतेब गुण गाय पूगे नहि ॥ सुरत पर जीण कर संत गाजी ॥
राम अगम वो देश ज्याँ निगम कु गम नहि ॥ भरम भूला फिरे मिसर काजी ॥
राम दास सुखराम ज्याँ सुन निराकार हे ॥ देह बिन देह ज्यां परसणाजी ॥४॥

राम अर्ध आणि उर्ध(खाली आणि वर येत्या-जात्या श्वासाच्या मध्ये)पतंग उडाली.त्या
राम शब्दरूपी पतंगाला सूरत आणि निरतची दोरी लागून गेली.ते पतंग(शब्द)श्वासाश्वासावर
राम जाऊन वर चढून गेले.तो शब्द ब्रम्हांडमध्ये चढून अशी झनकार करू लागला जसे
राम फुलाची थाळ(ताट)धक्का लागल्यावर वाजून उठते.त्या सुन्नच्या शहरात गेबचा महल
राम आहे.हे पागी सारखी माहिती ठेवणारे सतस्वरूपाचे जाणकार संतच सुन्नच्या महलमध्ये
राम पोहचतात.तेथे वेदही पोहचत नाही आणि कुराण ही जात नाही.तर वेदाचे गुण गाणारे
राम हिंदू आणि कुराणाचे गुण गाणारे मुसलमान हे कसे पोहचणार.वेद व कुराण हे स्वतः
राम नाही पोहचत म्हणजे वेदाचे कर्ता ब्रम्हा व कुराणचे कर्ता मुहम्मद हे स्वतः नाही
राम पोहचत.तर वेद व कुराणचे गुण गाणारे कसे पोहचतील.तेथे तर जाण्याचा घोडा सूरत

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम आहे.या सूरतरूपी घोड्यावर ज्याने कसून सवारी केली तेच संत तेथे पोहचले आहेत.
राम तो देश अगम आहे.त्या देशाची निगम (वेदालाही)गम म्हणजे माहिती नाही.हे मिसर
राम पंडित आणि काजी सर्व भ्रमात भुललेले आहेत.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज
राम सांगतात की तो सुन्न निराकार आहे.तेथे शरीराशिवाय देव आहे.त्यांना शरीरा शिवाय
राम जावून परसा(भेटा).॥४॥

राम

राम

राम

राम

राम सुरत अब जाय असमान मे घर कियो ॥ सबत सुं मनवाँ जाय लागा ॥

राम

राम रात अर दिवस मे पलक नहि बीछडे ॥ सुन का सहर मे तूर बागा ॥

राम

राम राग मे राग बोहो भाँत ज्याहाँ नीसरे ॥ कामण्या अनंत मिल गीत गावे ॥

राम

राम सुख संमाद मे पीवजी पोढिया ॥ सुंदरी सुरत ज्याहाँ खबर ल्यावे ॥

राम

राम पीव का आण बखाण बोहो भाँत कर ॥ आन की बात नहि चित माने ॥

राम

राम पीव का पत में अंत गाडी रहे ॥ सरब सेंसार कू खाक जाणे ॥

राम

राम बोहोत दिन जुग सूं बिछडया होय गया ॥ स्याम सूं प्रीत कर प्रेम पीया ॥

राम

राम दास सुखराम जब जाय दरगाँ मिल्या ॥ पीवजी कंठ लगाय लीया ॥५॥

राम

राम सूरतने आसमात घर केले,तेथे आसमानात शब्दाशी मन लागूल गेले.आता हे तिन्ही
राम (सूरत,शब्द आणि मन)रात्रं-दिवस एक पल(क्षणही)ही एक दुसऱ्यापासून वेगळे होत
राम नाही.त्या सुन्नच्या शहरात तोंडाने फूंक मारून वाजवणारे वाजे सारखे तूर बाजा
राम वाजायाला लागले.तेथे अनेक प्रकारच्या राग-रागिण्या निघतात आणि शरीराला अनेक
राम नाड्यारूपी पत्नी मिळून गाणे गातात.त्या सुख समाधीत पति मालक आराम करू
राम लागले.सुंदरी सूरत तेथे जाऊन खबर आणते आणि मालकाचे वर्णन अनेक प्रकाराने
राम करते आणि दुसऱ्यांची गोष्ट करणे किंवा ऐकणे हे चित्तात मानत नाही.मालकावर
राम विश्वास मजबूत राहतो आणि दुसरे पूर्ण विश्वाला राखे समान जाणते त्या मालकाशी
राम वेगळे होवून अनेक युगाचे युग व्यतीत होवून गेले.त्या प्रीतिने प्रेम प्याले.आदि सतगुरु
राम सुखरामजी महाराज सांगतात की,जेव्हा मी दरग्यात जाऊन मालकाशी भेटलो तेव्हा
राम मालकाने मला गळ्याशी लावून घेतले. ॥५॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम रमता राम सूं हेत हम बांधियो ॥ बोलता राम सूं प्रीत कीनी ॥

राम

राम देह आकार का नाँव सब परहऱ्या ॥ अरद अर उरद बिच सुरत दीनी ॥

राम

राम पाँच पच्चीस सुं राम न्यारा रहे ॥ दिष्ट अर मुष्ट मे नहि आवे ॥

राम

राम धरण पाताळ असमान सूं अगम हे ॥ क्रोड मध संत कोई गम पावे ॥

राम

राम पुरणा राम भरपूर सो भर रहया ॥ जाय ब्रहमंड रंरकार ध्याऊँ ॥

राम

राम दास सुखराम के शब्द अरूप हे ॥ जिंग सी धुन सुं राम गाऊँ ॥६॥

राम

राम रमता राम (जो सर्वत्र रमण करून राहिला आहे) त्या रामाशी मी जाऊन दोस्ती केली

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम आणि बोलत्या रामाशी प्रीति केली.ज्याने शरीर धारण करुण आकार धारण केला
राम आहे अशा अवतारांचे आणि देवतांचे नाम घेणे दूर करुन दिले अर्थ व उर्ध(खाली वर
राम जाणे-येण्याच्या श्वासावर)मी सूरत लावूल दिली.तो राम पाची तत्वापासूनही वेगळा
राम आहे आणि पंचवीस(प्रकृती)हून ही वेगळा आहे.तो राम डोळ्यांनी दिसत नाही.तो
राम मुठीत पकडला जात नाही.तो राम पृथ्वीवरही नाही.पाताळातही नाही आणि आकाशा
राम पेक्षा ही अगम आहे. त्या रामाची गम शंभर लाख संतांमध्ये कोणा एखाद्यालाच आहे.
राम तो पूर्ण राम सर्वत्र भरपूर भरून राहिला आहे.तो सर्वव्यापी आहे.मी ब्रम्हांडात जाऊन
राम ररंकार शब्दाचे ध्यान करतो.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,शब्द
राम अरुपी आहे,त्या शब्दाला रूप नाही आहे.त्या(जींग)शब्दाच्या ध्वनी ने मी रामनाम
राम गातो,असे महाराज बोलले.॥६॥

राम चंद अर सूर घर कुण अस्तान हे ॥ धरण ब्रह्मंड काहाँ वाय ऊँठे ॥
राम मन अर बुध्द अहंकार संग सुरत रे ॥ काहाँ लग दोड घर कोण छूटे ॥
राम आद अस्तान घर कूण हे हंस को ॥ जीव की जुगत काहाँ बास होई ॥
राम अरद अर उरद सो कोण घर ऊपडे ॥ तत्त का भेद घर जाण कोई ॥
राम सगत अर शिव काहाँ बिस्न भगवान हे ॥ सात सर मांहे काहाँ सेज सेवा ॥
राम कूण अस्तान घर बिष का बास हे ॥ कोण घर बसत सो मिष्ट मेवा ॥७॥

राम या चंद्रमा आणि सूर्याचे घर कोणत्या स्थानावर आहे.धरणचे स्थान कोठे आहे व
राम ब्रम्हांड वायू कोठून उठते आहे.मन आणि बुद्धी आणि अहंकार यांच्यासोबत सूरतची
राम धाव कोठ पर्यंत आहे. हे कोणत्या घरातून चालतात.हंसाचे आदि स्थान कोणते
राम आहे.या जीवाची मुक्ती आणि या जीवाचे राहण्याचे स्थान कोणते आहे आणि अर्थ व
राम उर्ध(खाली वर येता जाता श्वास)कोणत्या घरातून निघतो आणि तत्तच्या घराचा भेद
राम कोणी जाणला.शक्ती आणि शिवब्रम्ह कोठे आहे आणि विष्णू भगवान कोठे आहे.सात
राम समुद्रात विष्णूची सेज कोठे आहे.विषाचे राहण्याचे स्थान कोठे आहे आणि मिष्टान्न
राम आणि मेवा कोठे असतो.॥७॥

राम सुध्द अर बुध्द गणेष घर कूण हे ॥ सुरग इकीस काहाँ इंद्र राजा ॥
राम सरसती साच सम राग घर कोण हे ॥ अखंड घन घोर काहाँ बजे बाजा ॥
राम भार अठार घर कूण से ऊपजे ॥ नेम सो नाम घर कूण माही ॥
राम सिलता सेंग कुण माय सू नीसरे ॥ बहेत जल नीर कुण समद जाई ॥
राम प्राण का पाव काहाँ गेल बिस्तार हे ॥ कोण घर ठाम ज्याहाँ जोत जागे ॥
राम हद घर कोण बेहद की बात के ॥ वाहाँ हंस जाय जब कोण सागे ॥
राम जोत के ऊपरे कूण अस्थान हे ॥ लोग सो लोय के राज होई ॥

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम दास सुखराम निरबाण निजब्रम्ह को ॥ भेद अस्थान को देत मोई ॥८॥
राम शुद्धी(समज)व बुद्धी कोणत्या घरी राहतात आणि गणपतीचे घर कोणते आहे.एकवीस
राम स्वर्ग कोठे आहेत.देवतांचा राजा इंद्र कोठे राहतो.ही सरस्वती कोठे आहे.सत्य कोठे
राम आहे आणि राग-रागिणीचे घर कोठे आहे.हा अखंड घनघोर बाजा कोठे वाजतो आणि
राम अठरा वनस्पती कोणत्या घरातून उत्पन्न होतात.नियम आणि नाम कोणत्या घरात
राम आहे.ह्या सर्व नद्या(नाड्या)कोणापासून निघतात.यांचे पाणी वाहत वाहत कोणत्या
राम समुद्रात जाते आणि या प्राणाचे पाय आणि रस्त्याचा विस्तार कोठे आहे.हृदये घर
राम कोठपर्यंत आहे आणि बेहृदये घर कोठे आहे सांगा?तेथे बेहृदमध्ये हंस जातो,तर
राम त्याच्या सोबत कोण राहते आणि ज्योतीच्या वर कोणते स्थान आहे.कोणते लोक व
राम कोणत्या लोकाचे राज्य आहे.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,त्या
राम निर्वाण निजब्रम्हच्या स्थानाचा भेद मला कोणी देईल का? ॥८॥
राम अळा घर चंद अर रवि घर पिंगळा ॥ खंड नव मेर के आस पासा ॥
राम पवन की पोट ब्रह्मंड सूं ऊतरे ॥ धरण तिहुँ लोक मे बंदी आसा ॥
राम हंस की जाग घर हृद हे त्रिगुटी ॥ जीव को बास ओ कंठ मांही ॥
राम अरद अर ऊरद घर नाभ सूं ऊपडे ॥ तत्त घर भेद ब्रह्मंड क्वाई ॥
राम सगत अस्थान घर त्रिगुटी ऊपरे ॥ बिसन भगवान घर नाभ बासा ॥
राम मन अर बुध्द अहंकार सो सिवजी ॥ हिरदे अस्थान जो सरब आसा ॥
राम त्रिवेणी सहर घर स्याम सुख सेव हे ॥ भृगुटी सीस घर बिष होई ॥
राम निगम निजनाँव सो मन घर माय हे ॥ अरद अर ऊरद ज्याहाँ मिले दोई ॥
राम कंवळ खट पाँखडी ब्रम्हा अस्तान हे ॥ सुरग इकीस सुंमेर माँही ॥
राम सुरसती साच अस्तान दिल ऊपरे ॥ राग घर कंठ को कंवल जांही ॥
राम भार अठार कण नाड मे ऊपजे ॥ नेम सो नाम घर प्रेम कहिये ॥
राम प्राण का पाव परमोद निज ग्यान हे ॥ अरद अर ऊरद बिच बास रहिये ॥
राम सिलता सँग मथासरो नांभ हे ॥ पवन जल अंस सो बहुत मांही ॥
राम सिलता पाँच मिल जात हे समंद मे ॥ दोय बत्तीस ज्याँ तीन जांही ॥
राम सात सर माय सो जात चोबीस ही ॥ ओर निनाणवे बीच भेळा ॥
राम आद घर खोज ज्याँ जोत प्रकाश हे ॥ तीन गुण पाँच ज्याँ होत भेळा ॥
राम जोत के ऊपरे नव अस्तान है ॥ राज गत बिध सो नाम जूवा ॥
राम नास का नाभ बिच हृद अस्तान है ॥ त्रिगुटी लंघ बेहृद हूवा ॥
राम दसवे द्वार कूं खोल मुगता सहे ॥ हृद बेहृद सब रहत लारा ॥
राम गुदा घर कंवळ गणपत का बास हे ॥ नगर अमरावती इंद्र राजा ॥

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम सुखमण थान घर मिष्ट मेवा खुले ॥ गिगन घर बजे घोर अखंड बाजा ॥

राम दास सुखराम निरबाण निजब्रम्ह कू ॥ सुन का सहर मे परश प्यारा ॥१॥

राम इडेच्या घरी चंद्र आणि पिंगळेच्या घरी सूर्य आणि हे नव खंड मेरूच्या आसपास आहेत.

राम ही हवेची गसोडी ब्रम्हांडातून उतरते म्हणजे धरती आणि तीन लोकांत आशा बांधते.

राम हंसाचे घर(आदि घर)त्रिगुटी(भृगुटी)आहे.जीवाचे राहण्याचे स्थान कंठ आहे.अर्थ व

राम उर्ध(येत्या जात्या श्वासात)नाभीजवळ उठते.तत्तचा भेद आणि घर ब्रम्हांड आहे.शक्तीचे

राम घर त्रिगुटीच्या वर आहे.विष्णुचे घर नाभी म्हणजे विष्णु नाभीमध्ये राहतो.मन,बुद्धी

राम आणि अहंकार आणि शिवजी हे सर्व हृदयात राहतात.त्रिवेणीच्या शहरात त्रिवेणीच्या

राम घरात स्वामीची सुख सेज आहे.भृगुटीचे घर विष आहे.निगमचे निजनाम मनाच्या घरात

राम आहे,अर्ध आणि उर्ध जेथे दोन्ही भेटतात.सहा पाकळ्यांच्या कमळात ब्रम्हाचे स्थान

राम आहे.(लींग स्थान),येथून ब्रम्हा सर्व सृष्टीची निर्मिती करतो.एकवीस स्वर्ग सुमेरूत

राम (मेरूदंड)आहे.सरस्वतीचे स्थान दिल (मनात)वर आहे.सत्याचे स्थान हृदय आहे.राग

राम -रागिणीचे स्थान कंठ कमळ आहे.येथे राग-रागिणीचे स्थान आहे.अठरा भार वनस्पतीचे

राम कण नाड्यांपासून उत्पन्न होतात.नियम आणि नाम यांचे घर प्रेम आहे.(प्रेम राहिले तर

राम नियम राहतो आणि प्रेम असले तर नाम घेतले जाते).प्राणाचा पाय निजज्ञानाचा

राम उपदेश आहे.अर्ध व उर्धात(श्वास)प्राण राहतो आणि सर्व नद्यांचा(नाड्यांचा)उगम नाभी

राम पासून आहे. पवनच्या (श्वासाच्या) योगाने पाण्याचा अंश,नाड्यांमध्ये श्वासाच्या जोराने

राम वाहत राहतो.तो पूर्ण शरीरात पोहचतो.याच्यात पाच नाडी जाऊन समुद्राला मिळतात.

राम त्याच्यात दोन नाडी,तीन नाडी आणि बत्तीस नाड्या जातात आणि अधिक नव्यानव

राम नाड्या मध्ये भेटतात.आदि घरात ज्योतीचा प्रकाश आहे.तेथे तीन गुण(रज,तम,सत)

राम आणि पाच विषयांचा मेळ ज्योतीच्या घरी होतो.या ज्योतीच्या वर नव स्थान आहे.

राम राजगती तसेच विधीने या नऊ स्थानांचे नाव वेग-वेगळे आहेत.नासिका आणि नाभीत

राम हृद स्थान आहे.त्रिगुटीचे उलंघन केले म्हणजे बेहद आहे आणि दहावेद्वार उघडले

राम म्हणजे सतस्वरूप मुक्ती आहे.दहावेद्वार उघडले म्हणजे हृद आणि बेहद हे सर्व मागे

राम राहून जातात.गुदाघाटेवर जे कमळ आहे तेथे गणपती राहतो.एकवीस स्वर्गात अमरावती

राम नगर आहे.तेथे इंद्र राजा असतो.सुष्मनेचे जेथे ध्यान लागते तेथे मिष्ट मेवा खुलतो

राम आहे.गगन घरात घोर अखंड बाजा वाजतो आहे.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज

राम बोलले मी निर्वाण निजब्रम्हला सुन्नच्या शहरात प्राप्त केले,तो प्रिय आहे.॥१॥

राम किरोध की दोड सुमेर आकाश लग ॥ मन की पूंछ सो हृद माही ॥

राम सुरत सो जाय बेहद के टापरे ॥ अगम अस्तान ज्याहाँ संत जाई ॥

राम आवता हंस की संखणी नाळ हे ॥ उलट घर जावता बंक होई ॥

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	<p>भंवर गुफास मे आद अस्तान हे ॥ संख अर बंक ज्याँ मिले दोई ॥ बीच मे पट सो जाल उन मान हे ॥ भृगुटी त्रिगुटी दोय कुवावे ॥ संखणी नाळ होय जोग अस्तान ले ॥ बंक सी माहि होय ब्रम्ह पावे ॥ जोग के साजिया देह जुग राख ले ॥ काळ के बस जन जाय होई ॥ दास सुखराम कहे भक्त इदकार यूँ ॥ जनम अर मरण जो मिटे दोई ॥१०॥</p>		राम
राम	<p>क्रोधाची धाव सुमेरपर्यंत म्हणजे आकाशापर्यंत आहे.मनाची पोहच हृदच्या आत आहे. हृदच्या म्हणजे भृगुटीच्या पलिकडे मनाची पोहच नाही आहे आणि सूरत बेहदपर्यंत जाते,परंतू हृद आणि बेहदच्या परे(पलीकडे)अगम स्थानात संत जातात.जेथे संत जाऊन पोहचतात.ते अगम स्थान.तेथे मन आणि सूरत पोहचू शकत नाही.हंस भृगुटीतून येतो ती संखनाल आहे.(हंस भृगुटीतून संखनालेतून गर्भात पडतो)आणि पलटून घरी जाते वेळी बंकनाळच्या मार्गाने जातो.भवर गुफेमध्ये(भृगुटीत)आदि स्थान आहे.त्या जागेवर संखनाळ आणि बंकनाळ दोन्ही येऊन मिळतात.दोन्ही नाड्यांच्या मध्ये पडदा आहे.तो पडदा एकदमच पातळ जाळीसारखा आहे.मध्ये पडदा असल्याने दोन्ही नाळला भृगुटी आणि त्रिगुटी असे दोन नाळ म्हणतात.संखनाळच्या रस्त्याने योगाभ्यास करून मूळद्वाराने(गुदाघाटापासून)होवून भृगुटीच्या स्थानावर जाऊन पोहचतात.ब्रम्हा स्थान,नाभी,हृदय, कंठ यापासून जाऊन जीव जेथून आला तो(जीव) ब्रम्ह मिळतो.योगाची साधना करून शरीराला संसारात ठेवले जाऊ शकते. (योगाभ्यासाने श्वास चढवतात म्हणजे श्वास मोठा होवून जातो त्या योगाने वय वाढून शरीर संसारात राहून जाते) परंतू कधी ना कधी ते जन जाऊन काळाच्या वशमध्ये होतात.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,सतस्वरूप भक्तांचा जन्म आणि मरण दोन्ही मिटून जाते.हा सतस्वरूपी भक्ताचा अधिकार आहे.॥१०॥</p>		राम
राम	<p>ब्रम्ह के देश की गेल बोहो कठण हे ॥ बीच अेक बीस जो च्यार घाटा ॥ पाँच पचीस सो पेडियाँ पडत हे ॥ अद बिच रहा सो तीन फांटा ॥ दस सो संमद उण गेल के बीच हे ॥ दोय ज्युँ साम के देश माही ॥ बिच मे पाहाड ता माहि झक रेहत हे ॥ जम के शीस होय गेल जाई ॥ तीन ठग दोय सो न्हार बन बीच हे ॥ बैसिया सात सुण दोय दूता ॥ दास सुखराम कहे सरब अे जीतिया ॥ ता दिना आद घर जाय पूंथा ॥११॥</p>		राम
राम	<p>सतस्वरूप ब्रम्हच्या देशाचा रस्ता खूपच कठीण आहे.त्या रस्त्यात एकवीस स्वर्ग (मेरुदंडचे)आणि अधिक चार घाट आहेत.अधिक पाच आणि पंचवीस वर चढण्या करीता सीड्या लागतात.मधून तीन रस्ते निघतात या रस्त्यांमध्ये दहा समुद्र आहेत. दोन समुद्र स्वामींच्या देशात आहेत. मध्ये मेरू पर्वत आहे,त्या पहाडावर यक्ष राहतो.हा</p>		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम रस्ता यमाच्या देशात,यमाच्या डोक्यावर पाय ठेवून जातो.रस्त्यात तीन ठक आणि
राम वनात दोन वाघ आहेत.त्याच्यात सात वेश्या आहेत आणि दोन दुत्या आहेत.आदि
राम सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,ज्या दिवशी जो संत या सर्वांना जिंकेल त्या
राम दिवशी तो संत सतस्वरुपाच्या आदि घरी पोहचेल. ॥११॥

राम

राम

राम

राम

राम छाड संसार का काम किल्यान सो ॥ आठ हि पोहर हम नाँव लीया ॥

राम सास उसास की धवण घट लाय के ॥ करम सो छाड कर प्रेम पीया ॥

राम

राम उड के मोर पाताळ मे पेटग्यो ॥ सेस कूं पकड पलटाय लीयो ॥

राम

राम जाय आकाश असमान सु ऊपरे ॥ ता दिना सरप कूं छोड दीयो ॥

राम

राम नाद अनाद घर सुन मे सांभळ्यो ॥ मोर मेमंत होय बोल बाणी ॥

राम

राम दास सुखराम के त्रिगुटी छाडीये ॥ ता दिना गुरड ही थके प्राणी ॥१२॥

राम मी संसाराचे कल्याणाचे सर्व काम सोडून दिलेत.मी रात्र-दिवस आठही प्रहर

राम

राम नामस्मरण केले.श्वासाश्वासाची फुंकर(लोहाराची भाथी जशी धौकनी देते)अशाप्रकारे

राम

राम घटात धौकनी लावून दिली आणि सर्व कर्म फळाची आशा सोडून प्रेमाचा प्याला

राम

राम प्यालो.मोर उडून पाताळात धसून गेला आणि तेथे पाताळात शेषाला पकडून पलटवून

राम

राम दिले.नंतर मी आकाश म्हणजे आसमानाच्याही वर पोहचलो.त्या दिवशी पकडलेल्या

राम

राम सापाला सोडून दिले.नाद आणि अनादच्या घरी जाऊन सुन्नमध्ये नाद ऐकला.तेथे मोर

राम

राम मदनमस्त होऊन बोलून राहिला होता.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले ज्या

राम

राम दिवशी त्रिगुटी सोडली त्या दिवशी गरुड म्हणजे प्राणही थकून जातो.॥१२॥

राम

राम देह बिन देव आकार बिन मूरती ॥ नेण बिन पाव हम जाय देख्या ॥

राम

राम आठ ही पोहर मे अंखड दीदार हे ॥ त्रिगुटी सहर मे जाय पेख्या ॥

राम

राम केण मे सोभ बरणाव किम कीजिये ॥ भेद करतार को बोहोत भारी ॥

राम

राम मन सो सुरत जब जाय हर देखिया ॥ छाड दी भर्म की रीत सारी ॥

राम

राम होय निसंक सेसांर मे बिचारिया ॥ राम बिन आन सो नाहि सुवावे ॥

राम

राम दास सुखराम कहे चित्त बिन सुरत रे ॥ जीव बिन साम निरधार गावे ॥१३॥

राम

राम तेथे जाऊन बिना देहाचा देव पाहिला आणि विना आकाराची मूर्ति पाहिली.माझे डोळे

राम

राम आणि माझ्या पायाशिवाय तेथे जाऊन मी देव व मूर्ति पाहिली.तेथे देव आणि मूर्तिचे

राम

राम दिवस रात्र अखंड दर्शन केले.त्या देवाला,त्या मूर्तिला मी त्रिगुटीत जाऊन पाहिले.

राम

राम त्याच्या शोभेचे वर्णन मी कसे करु?त्या कर्तारचा भेद भारी आहे.मन आणि सूरतने

राम

राम जेव्हा हरला बघितले,तेव्हा पासून मी भ्रमाची सर्व रीति सोडून दिली आणि मी निशंक

राम

राम होऊन संसारात रमू लागलो.मला रामाच्या नावाशिवाय दुसरे काहीही चांगले वाटत

राम

राम नाही.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले मी चित्त,सूरत आणि जीवाच्याशिवाय

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम स्वामीला विना आधाराचा गाऊ लागला.॥१३॥

राम

राम बंद जालंदरी नाभ मे लागियो ॥ पीठ के देश उत्तान पाता ॥

राम

राम त्रिगुटी माहि सो ताटकी बंद हे ॥ ध्यान की अब सो कहत गाथा ॥

राम

राम रेचकी ध्यान मे मन सो नास का ॥ पुरकि ध्यान मे चख बिचा ॥

राम

राम तीसरो ध्यान कुंभक तब लागियो ॥ प्राण सो चालियो सुरग उँचा ॥

राम

राम अेक संमाद तो सेज की रेत हे ॥ सुरत अर शब्द के गाँठ लागी ॥

राम

राम दास सुखराम कहे दूसरी तब लगे ॥ ता दिन सुध्द नी पवन त्यागी ॥१४॥

राम

राम जालंदर बंद नाभीत लागला.पाठीच्या देशात उत्तानपात बंद लागला आणि त्रिगुटीत

राम

राम त्राटकी बंद लागला.ध्यानाची कथा आता मी सांगतो.रेचक म्हणजे घटातून श्वास बाहेर

राम

राम काढणे.असे करण्याकरीता नासीकातून(नाकातून)काम घ्या.पूरक म्हणजे घटात श्वास

राम

राम भरून ठेवणे असे ध्यान करण्याकरीता डोळ्यांनी काम घ्या.तिसरा कुंभक म्हणजे

राम

राम नाभीमध्ये श्वास भरून ठेवणे आहे.असे कुंभकाचे ध्यान जेव्हा लागते तेव्हा हा प्राण

राम

राम एकवीस स्वर्गाच्यावर चालला जातो. कुंभक केल्यावर श्वास बाहेर न निघाल्याने प्राण

राम

राम एकवीस स्वर्गातून वर चढून जातो.एक समाधी तर सहजच असते.तिला सहज समाधि

राम

राम म्हणतात.या सहज समाधिने सूरत आणि शब्दाचा मेळ होतो.तिला सहज समाधि

राम

राम म्हणतात.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,दुसरी समाधि जेव्हा लागते

राम

राम त्या दिवशी शुद्धी राहत नाही व श्वास म्हणजे पवन ही त्यागला जातो. ॥१४॥

राम

राम उडियो हंस बिन पंख असमान मे ॥ धरण की बाडिया सरब धूजी ॥

राम

राम न्हार बगन्हार सो बनका छापळ्या ॥ पाहाड के बिच एक नार गुंजी ॥

राम

राम जाय असमान मे हंस हीरा चुगे ॥ खीर अर नीर सो करे न्यारा ॥

राम

राम त्रिगुटी तगत पर जाय बीराजियो ॥ तीन ज्याँ नदियाँ बेहेत धारा ॥

राम

राम रात हर दिवस वाहाँ हँस केळा करे ॥ सेज हि सेज गत चूण होवे ॥

राम

राम दास सुखराम कहे हंस उदास हुवो ॥ ब्रम्ह के देश की बाट जोवे ॥१५॥

राम

राम हा हंस पंखाशिवाय आसमानात उडाला तेव्हा धरणीच्या सर्व वाड्या झुंझल्या व वाघ,

राम

राम बगनार,छापण्या व एक नारने पहाडातून गर्जना केली हा हंस आकाशात जाऊन हिरे

राम

राम वेचू लागला.तेथे दूध आणि पाणी वेग-वेगळे करु लागला म्हणजे माया आणि ब्रम्हचा

राम

राम निर्णय करु लागला.माझा हंस त्रिगुटी सिंहासनावर जाऊन बसला.तेथे तीन नद्या

राम

राम (इडा,पिंगळा,सुष्मना)या तीन धारांनी वाहतात.तेथे त्रिगुटीत हा हंस जाऊन रात्रं-

राम

राम दिवस क्रिडा करतो आणि हंसाचे तेथे सहज ही आपोआप खाणे म्हणजे भोग होवून

राम

राम जातो. आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की, हंस त्रिगुटीत उबून (कंटाळून)

राम

राम उदास होऊन गेला आणि सतस्वरूप ब्रम्हच्या देशाचा रस्ता पाहू लागला.॥१५॥

राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	मन कळाळ चढ पाहाड के ऊपरे ॥ आण भट्टी चुणी खोह माँही ॥		राम
राम	पाँच पच्चिस कू आण तळ झूखिया ॥ नार नित मद कू पीण जाही ॥		राम
राम	छिक कर अब सो बके सेंसार मे ॥ पीव को भेद सो केहत बारे ॥		राम
राम	लाज अर सरम सो नाय घट ऊपजे ॥ इधक सूं इधक सो बात धारे ॥		राम
राम	होय मतवाल मेमंत शिर जोसरे ॥ पकड कलाल कूं बस कीय ॥		राम
राम	दास सुखराम के नार सो बिरचगी ॥ यार सो भाखसी माहि दीया ॥१६॥		राम
राम	कलाल रूपी मनाने मेरू पहाडाच्यावर चढून मेरूच्या खोहमध्ये भट्टी लावली.पाच		राम
राम	इंद्रियांचा विषय आणि पंचवीस प्रकृती आणून भट्टीच्या खाली झोकून जावून दिली व		राम
राम	नार म्हणजे सूरत दारू प्यायला रोज जाऊ लागली.ती सूरत दारू(प्रेम)पिऊन मदोन्नत		राम
राम	होवून संसारात बकू लागली.बाहेर गोष्ट करण्यात लाज वा सूरतच्या घटात उत्पन्न होत		राम
राम	नाही.ती सूरत शब्दाची गोष्ट सांगण्यात शरमत नाही ती जास्तीत जास्त सर्व गोष्टी		राम
राम	सांगत राहते व सर्व गोष्टी कबूल करत राहते आणि ही सूरत मतवाला,मदोन्नत मस्त		राम
राम	आणि शिरजोस होवून मनाला पकडून आपल्या वशमध्ये करून घेते.आदि सतगुरु		राम
राम	सुखरामजी महाराज सांगतात की ही नारी(सूरत)बदलून गेली आणि या सूरत नारीने		राम
राम	आपल्या याराला(शब्दाला)अंधान्या कोठडीत(भाखसी)टाकून दिले.॥१६॥		राम
राम	पाड सूं मछ सो धस पाताळ ॥ ताह के मुख मे चीज भारी ॥		राम
राम	कंवळ षट छेद के सुरत पीछी धरी ॥ समंद के बीच अेक खुली बारी ॥		राम
राम	माछली मछ सो रतन कूं ले चल्या ॥ पिछम के देश होय जाय उँचा ॥		राम
राम	बीच मे घाट सो बाट बांका घणा ॥ आसही पास बोहो घूच घूँचा ॥		राम
राम	बुगला पांचसो घाट पे थुगरहा ॥ माछली ऊपरे डाव डारे ॥		राम
राम	दास सुखराम के आद घर पूँचगी ॥ ताह सुण मीन कूं कोण मारे ॥१७॥		राम
राम	वरच्या पाहाडात मासोळी होती ती पाताळात धसून गेली.त्या मासोळीच्या तोंडावर एक		राम
राम	भारी वस्तु आहे.सहा कमळाचे छेदन करून सुरत रूपी मासोळी मागे ठेवली.समुद्राच्या		राम
राम	मध्ये एक खिडकी उघडली.मासोळी आणि मासा(सुरत आणि शब्द)हे रत्नाला घेवून		राम
राम	चालले.ते पश्चिमच्या दिशेने(बंकनाळच्या रत्याने)होवून वर जाऊ लागले.मध्ये रस्त्यात		राम
राम	बिकट घाट आहे.रस्ता वाकडा-तिकडा आहे.आजू बाजुला खुपच जास्त त्रासाची		राम
राम	बिकट(कठीण)जागा आहे.पाच बगळे(पाच विषय)मासोळी(सुरत)वर आपला दावा मारते		राम
राम	मासोळी रूपी सुरतला आपल्या पाच विषयांजवळ खेचुन पलटवुन आणते. सुरतला		राम
राम	ठिकाणावर राहु देत नाही.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की, इतके		राम
राम	असुनही मासोळी म्हणते सुरत आदी घरी पोहचुन गेली.असे आदि घरी पोहोचलेल्या		राम
राम	सुरतला कोण मारु शकतो.॥१७॥		राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	जमना सुरसती गंग जाय खलहले ॥ त्रिगुटी घाट पर धेन ब्याही ॥		राम
राम	बाछडो बाछडी दोय थण लागिया ॥ सुख की सीर सो सेंग आई ॥		राम
राम	दूवता दूवता दूध बोहो नीसरे ॥ सांधणी राखिया कम होवे ॥		राम
राम	देह बिन मुख वा पाइ मे चरत हे ॥ संत सुजाण को जाय जोवे ॥		राम
राम	ता दिना भूख भै सब सो मिट गया ॥ सेझ बिलोवणो सुन माही ॥		राम
राम	दास सुखराम के तत्त घी आवियो ॥ दसवे द्वार अब बेस जाही ॥१८॥		राम
राम	गंगा, यमुना व सरस्वती (इडा, पिंगळा व सुष्मना) ह्या त्रिगुटीत वाहतात. त्या भृगुटीच्या		राम
राम	घाटावर गाय (भक्ती) प्रसवली बछडी व बछडा (वासरु गोन्हा दोन्ही स्तनाला लागले.		राम
राम	त्या जागेवर सुखाची धारा आली. धुता-धुता अधिक धुतल्याने दूध जास्त निघते		राम
राम	आणि (सादणी) म्हणजे गाईने दूधाची धार जर चोरली तर दूध कमी येते. ती गाय शरीरा		राम
राम	शिवाय आणि तोंडाच्या शिवाय पहाडावर चरते. कोणी सुजाण (जाणकार) संत असेल,		राम
राम	तोच जाऊन या गाईला पाहिल ज्या दिवशी येथील सुखाची भूक आणि काळाचे भय सर्व		राम
राम	मिटून जाते. आपोआप सुन्नमध्ये बिलोण (विरजण लावणे) होते. आदि सतगुरु सुखरामजी		राम
राम	महाराज सांगतात की त्या मंथनाने तत्त लोणी निघते. आता मी दहाव्या द्वारावर जाऊन		राम
राम	बसून गेलो. ॥१८॥		राम
राम	पवन के ऊपरे जाय घर बांधियो ॥ सूर अर चंद सिर ध्यान लागो ॥		राम
राम	राग छत्तीस घम घोर गरणाट हे ॥ दसवें द्वार मे नाद बागो ॥		राम
राम	सुखमण सीर होय नीर जल आवियो ॥ घ्राण को कीर ज्याहाँ हीर बूठा ॥		राम
राम	त्रिगुटी सेर मध तीन जग होत हे ॥ सुंन सुंधार होय पेम छूटा ॥		राम
राम	नीखरी बात तिहुँ लोक सब सूजियो ॥ उलट अस्मान सुइ जाय आगा ॥		राम
राम	दास सुखराम के पार हम पूंचिया ॥ जम जालम का भव भागा ॥१९॥		राम
राम	पवन (श्वास) च्या वर जाऊन घर बनविले. सूर्य आणि चंद्र (इडा आणि पिंगळा) यांच्यावर		राम
राम	ध्यान लागले. तेथे छत्तीशे रागीणिंचा घनघोर गरनाट आहे. दहाव्या द्वारावर नाद वाजू		राम
राम	लागला. सुष्मनाची (सीर) होऊन पाणी आले. (घ्राण) नाकाचे (कीर) आहे. तेथे हिऱ्यांचा		राम
राम	पाऊस होऊ लागला. त्रिगुटी शहरात तीन जागेवर ज्योती आहे. सुन्नच्या जवळ प्रेम		राम
राम	सुटले. निखरी गोष्ट तिन्ही लोक सर्व दिसू लागले आणि उलटून आसमानच्या ही पुढे		राम
राम	गेले. आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की, मी पार पोहचून गेलो. यम खूप		राम
राम	जालिम आहे. त्याचे मला भय नाही राहिले. ॥१९॥		राम
राम	पाहाड की खोह मे सिंघ सुण गरजियो ॥ तीन गजराज सुण हांक काँपे ॥		राम
राम	पंछ पच्चिस सो बाज सुण ऊडग्या ॥ मानवी अेक कूं ताव झाफे ॥		राम
राम	बन का स्याल सुण रीछ अर बांदरा ॥ हिरणिया लूंकडी सरब भागी ॥		राम

राम	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥	राम
राम	बुगली अेक सुण न्हारी बन मे ॥ सिंह नी बाज सुण तुरत जागी ॥		राम
राम	भेसडो बन मे चरत ही भाजग्यो ॥ पाँच करसाण डर छाड खेती ॥		राम
राम	दास सुखराम के सिंघ ओ गाजता ॥ काळ डर छाडग्यो प्राण सेती ॥२०॥		राम
राम	पहाडाच्या(मेरुदंडाच्या)खोहमध्ये सिंहाने(श्वास)गर्जना केली.तीन गजराज(तीन हत्ती,		राम
राम	अध्यात्म,आधीभूत,आधी दैवत)आणि तीन कर्म(क्रियेमान,प्रारब्ध,संचित)हे तिन्ही		राम
राम	हात्ती(कर्म),शब्द(सिंह)ची गर्जना ऐकून कापू लागले.पाच विषय आणि पंचवीस प्रकृती		राम
राम	हे शब्दाचा आवाज ऐकून पक्ष्यासारखे उडून गेले.सिंहरूपी शब्दाचा आवाज ऐकून मन		राम
राम	रूपी मनुष्यावर त्रास पडू लागला आणि वनातील कोल्हे,अस्वल,वानर,हरिण्या,खेकडी		राम
राम	हे सर्व पळून गेले.एक बगळी व वाघिन वनात(सिंहीणीचा आवाज ऐकून लगेच जागी		राम
राम	झाली.रेडा वनात चरत चरत पळून गेला व पाच शेतकरी(पाच इंद्रियांचे पाच विषय)		राम
राम	शेती करता-करता(विषय रस घेता-घेता)विषय रस घेणे सोडून घाबरून पळून गेले.		राम
राम	आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,सिंह(शब्द)गर्जना करू लागला.त्याच्या		राम
राम	सोबतच काळ घाबरून प्राणाला सोडून चालला गेला. ॥२०॥		राम
राम	सिंह से साग असमान सू उतऱ्या ॥ मानवी एक कूं संग लीया ॥		राम
राम	लोक परलोक पाताळ सो धूजिया ॥ परजा सबे हिल बिली भूपबिया ॥		राम
राम	अणंद उच्छव घर जीव के रूपना ॥ धिन हे धिन हे भाग मेरा ॥		राम
राम	सिरजिया मोह सो साम पधारिया ॥ राखसी अब सो मुझ चेरा ॥		राम
राम	मारियो अेक अेवाल सो गाडरो ॥ पाँच सुण अनल ले म्रग ऊडयो ॥		राम
राम	दास सुखराम के उलट घर पूंचिया ॥ तीन को अेक कर बांध गुडयो ॥२१॥		राम
राम	सिंह(शब्द),सीसांग आसमानातून उतरला.एका मनुष्याला सोबत घेतले.लोक परलोक		राम
राम	आणि पाताळ सर्व कापू लागले.प्रजेत चारी बाजूने हालचाल गेली.राजा(मन)घाबरून		राम
राम	गेला आणि या जीवाला आनंद उत्सव झाला.माझे भाग्य धन्य आहे की ज्याने मला		राम
राम	उत्पन्न केले व माझे स्वामी मिळाले.हे आता मला आपला सेवक बनून ठेवतील.एक		राम
राम	मेंढका एडका मारून आणि पाच हरीण घेवून अनड उडून गेला.आदि सतगुरु		राम
राम	सुखरामजी महाराज सांगतात की,मी उलटून घरी पोहचून गेलो आणि तिघांना (रज,		राम
राम	तम,सत)एकाच घरी बांधून गुडावून दिले. ॥२१॥		राम
राम	राम हि राम रट राम रिझाविया ॥ राम रट आतमा खोज लीवी ॥		राम
राम	भजन प्रताप सूं धस पाताल मे ॥ उलट असमान मे सीर पीवी ॥		राम
राम	गाजीयो जाय असमान चढ सिखर मे ॥ सबद मोती झडे मुख मांही ॥		राम
राम	पवन सो सेंग समाय हे कंवळ मे ॥ ता दिना दसवे द्वार जाही ॥		राम
राम	मोख परमोख हर गाय जन पूंचिया ॥ सरब सांसा मिटया अब मेरा ॥		राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम दास सुखराम के सांभळो संत जू ॥ मिटग्या सरब रे जन्म फेरा ॥२२॥
राम मी राम ही रामाचे रटण करून,रामजीला प्रसन्न करून घेतले आणि रामनामाचे रटण
राम करून आत्म्यात परमात्म्याला शोधले.भजनाच्या प्रतापाने पाताळात घुसून बंकनाळच्या
राम रस्त्याने उलटून आसमानात जाऊन खीर प्याला.आसमानात चढून शिखरात शब्द
राम गर्जना होवू लागली.शब्दाचे मोती तोंडातून झरू लागले,पवन(श्वास)जाऊन सर्व कमळां
राम मध्ये सामावली.ज्या दिवशी दहाव्याद्वारात गेलो(त्यादिवशी सर्व श्वास दहाव्या द्वारात
राम सामावून गेले.)मोक्ष आणि परममोक्ष व हर(रामजी)नामाचे गायन करून मी पोहचून
राम गेलो.तेथे पोहचल्यावर आता माझी जन्म मरणाची सर्व फिकीर(चिंता)मिटून गेली.आदि
राम सतगुरु सुखरामजी महाराज सर्व संतांना सांगतात की,माझे जन्म मरणाचे सर्व फेरे
राम मिटून गेले. ॥२२॥

राम अमर सो तत्त मे अमर बर पाविया ॥ अढळ ताळी लगी जाय मेरी ॥
राम पांच पच्चिस कूं उलट ले चढ गया ॥ त्रिगुटी घाट मे सुरत घेरी ॥
राम तेज ही तेज भरलाट बोहो होत हे ॥ मन पकडी जग्या सेहेज मांही ॥
राम जगत जंजाल सेंसार मे चित्त जुँ ॥ पलक हुँ छाड कर जाय नाही ॥
राम ब्रम्ह प्रब्रम्ह मे जाय गरकाब हुवा ॥ जीव सूं सीव अब होय भाया ॥
राम दास सुखराम के धिन गुरुदेवजी ॥ ताह प्रताप हम ब्रम्ह पाया ॥२३॥
राम अमर तत्वात मला अमर वर मिळाला.आता माझी अटळ टाळी लागून गेली.पाच
राम (इंद्रिय)आणि पंचवीस(प्रकृती)यांना उलटे घेऊन चढून गेलो आणि त्रिगुटीच्या घाटात
राम गेल्यावर सूरतने घेरून घेतले.तेथे त्रिगुटीत तेज ही तेज(भरपूर बिजलीसारखे)खूपच
राम तेज होते.त्या त्रिगुटीत मन आपले आपण/आपोआप पकडून घेतले गेले.त्या ध्यानाला
राम सोडून संसाराच्या जंजाळात आणि संसारात माझे चित्त पलभर ही/क्षणभर ही जात
राम नाही.अशाप्रकारे मन त्रिगुटीत बांधून घेतले गेले.मी ब्रम्ह आणि परब्रम्ह म्हणजे
राम सतस्वरूपात गर्क होवून गेले.आता जिवाचा शिव म्हणजे सतस्वरूप होवून गेले.आदि
राम सतगुरु सुखरामजी महाराज सांगतात की,गुरुदेवजी धन्य आहेत की,गुरुदेवजीच्या
राम प्रतापाने मला सतस्वरूप ब्रम्ह मिळाले.॥२३॥

राम ग्यान बिग्यान की घटा दिल ऊपडी ॥ प्रेम बिरखा बणी सेंस धारा ॥
राम धरण ज्याँ थरहली नीर बोहो चालिया ॥ पीवीया रूंख बन बाग सारा ॥
राम अणंद उछाव नव खंड मे होविया ॥ डेडरा मोर झिंगोर बोल्या ॥
राम हाळियां हरख बो भाँत सुख ऊपना ॥ साहा बोपार ले हाट खोल्या ॥
राम बीज सो खाध सब पेम सूं पूरवे ॥ हल हुँसियार होय खेत बावे ॥
राम सात नव कांमणी सरब भेळी हुवे ॥ रोटिया दोय ले भात जावे ॥

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम होय हरियाल हरियाल सब बन मे ॥ पूरणी धरण सब माल लागो ॥

राम

राम दास सुखराम के अनंद सब देश मे ॥ काळ अकाळ सो सरब भागो ॥२४॥

राम

राम अनेक ज्ञान आणि विज्ञान मनात आले आणि प्रेमाची वर्षा होवू लागली.हजारो धारांना

राम

राम प्रेम येऊ लागले.पृथ्वी कापू लागली आणि पावसाचे पाणी खूपशे वाहून जाऊ लागले.

राम

राम ते पाणी(प्रेम)सर्व वृक्ष वन आणि बाग पिरू लागले.आनंद उत्सव नऊ खण्डात होऊन

राम

राम गेला.मेंढक,मोर आणि झिंगूर बोलू लागले.शेतकऱ्यांना अनेक प्रकारांनी खुशी झाली.

राम

राम सावकाराने व्यापाराचे दुकान उघडले आणि शेतकरी बिज प्रेमाने लावू लागले आणि

राम

राम शेतकरी चतुराई पूर्वक लवकर शेती वाढवायला लागले.सात व नव स्त्रिया सर्व जमा

राम

राम होवून दोन स्त्रीया जेवण घेऊन शेतात गेल्या आणि सर्व जंगल हिरवे ही हिरवे होवून

राम

राम गेले आणि सर्व जंगलाच्या जमिनीत पूर्ण माल लागून गेला.आदि सतगुरु सुखरामजी

राम

राम महाराज सांगतात की सर्व देशात(शरीरात)आनंद होवू लागला.काळ आणि दुष्काळ हे

राम

राम सर्व पळून गेलेत.॥२४॥

राम

राम घट मे राव अर घट मे रंक रे ॥ घट मे जात छत्तीस होई ॥

राम

राम घट मे देव अर देवरा घट मे ॥ घट मे नार सो पुरुष दोई ॥

राम

राम घट मे बेर अर घट मे सेण रे ॥ घट मे सुख अर दुख बासा ॥

राम

राम घट मे सुभ जू घट मे साच हे ॥ घट मे द्रब सो सरब आसा ॥

राम

राम घट मे हाण सो घट मे जीत हे ॥ घट मे तिहुँ लोक नव खंड बासा ॥

राम

राम घट मे चंद जो घट मे सूर रे ॥ घट मे रेण सो दिवस मासा ॥

राम

राम घट मे धरण आकाश सो घट मे ॥ घट मे धरम अर करम दोई ॥

राम

राम घट मे पवन हर पीर सो घट मे ॥ घट मे अवतार चोबीस होई ॥

राम

राम घट मे देव सो बिसन महेस हे ॥ घट मे बिरछ सब जीव आवे ॥

राम

राम भार अठार सो सब घट माहे ही ॥ नीर नीवाण सब वाय क्रावे ॥

राम

राम भंवर जू बाडिया पोप घट माह ही ॥ माय ही ऊपजे माय मूवा ॥

राम

राम माय हि बेद कुराण कू पढिया ॥ माय हि जीव मिल सीव हूवा ॥

राम

राम माय हि प्रेम जु माय हि नेम हे ॥ माय हि प्रीत इतबार होई ॥

राम

राम दास सुखराम के माय हि सुळझणो ॥ माय हि गुरु सिख बसे दोई ॥

राम

राम माय हि ग्यान अर माय हि ध्यान हे ॥ माय सुण लेत जुं माय सीखे ॥

राम

राम पिंड ब्रहमंड की अेक बिध जाणिये ॥ माय हि थिर होय माय भीखे ॥२५॥

राम

राम याच घटात राजा आहे.याच घटात रंकही आहे.याच घटात छत्तीस जातीचे मनुष्य

राम

राम आहेत. याच घटात देव आहे आणि याच घटात मंदिर आहे.घटातच स्त्री आणि पुरुष

राम

राम दोन्ही आहेत.घटातच वैरी(शत्रु)आणि दोस्त(मित्र)आहे.याच घटात सुख आणि दुःख

राम

राम ॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

॥ राम नाम लो, भाग जगाओ ॥

राम

राम राहतात.घटातच शुभ आणि अशुभ ही राहतात.घटात विश्वास आणि अविश्वास
राम राहतात.याच घटात सर्व द्रव्य आहे आणि याच घटात सर्व आशाही आहे.घटातच हानी
राम आहे आणि घटातच विजय आहे.याच घटात तिन्ही लोक आणि नऊ खंड निवास
राम करतात.घटातच चंद्रमा आहे.घटातच सूर्य आहे.या घटातच रात्र आणि याच घटातच
राम दिवस ही आहे.घटातच महिने आहे,घटातच पृथ्वी आहे.घटातच आकाश आहे.
राम घटातच कर्म आणि धर्म आहे.घटातच वायु आहे.घटातच वीर आहे, चौविस अवतारही
राम घटातच आहेत.घटातच तेहतीस कोटी सर्व देव आहेत.घटातच विष्णू आणि घटातच
राम महादेव आहे.घटातच सर्व वृक्ष आणि सर्व देवही आहेत.अठरा भार वनस्पती सर्व
राम घटातच आहेत.पाणी,नदी,तलाव व सर्व वायु(नाग,कुर्म,देवदत्त,कुर्कल,धनंजय)घटात
राम आहे.भवरे,वाडी आणि फूल हे सर्व घटातच आहेत.हे सर्व घटातच उत्पन्न होतात
राम आणि घटातच मरतात.घटातच वेद आणि पुराण शिकतो.घटाने जीव सतस्वरूप
राम शिवाशी मिळून सतस्वरूप शिव होऊन जातो.घटातच प्रेम आहे आणि घटातच नियम
राम आहे आणि आतच प्रीती आणि एतबार आहे.आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज
राम सांगतात की,आतच उलगडणे ही आहे आणि घटातच गुरु आणि शिष्य दोन्ही राहतात.
राम घटातच ज्ञान आहे,आतच ध्यान आहे.आतच ऐकतो आहे आणि आतच शिकतो
राम आहे.या पिण्डाची आणि ब्रम्हांडाची एक सारखीच विधी जाणा. आतही स्थिर होतात
राम आणि आतच अस्थिर होतो.॥२५॥

कवत ॥

घट मे पदवी मोज ॥ घट मे नरक निवासा ॥

चल बिचल घट माय ॥ घट मे निरभे बासा ॥

घट मे निरधन धन ॥ घट मे सुख दुख दोई ॥

घट मे पाप र पुंन ॥ घट मे सब कुछ होई ॥

घट मे मुक्ति मोख हे ॥ जे कोई करे विचारा ॥

बिन गुरु गम सुखराम वहे ॥ दुख पावे संसार ॥२६॥

राम घटातच पदवी आहे आणि घटातच मौज आहे आणि घटातच नर्क निवास आहे.चळ
राम विचळ घटातून निर्भय वास आहे.घटातच निर्धन आणि धन आहे आणि घटातच सुख
राम आणि दुःख दोन्ही आहेत.घटातच पाप आणि पुण्य आहे.घटातच सर्व काही आहे.
राम घटातच सतस्वरूपी मुक्ती आहे आणि घटातच सतस्वरूपी मोक्ष आहे.जर कोणी
राम विचारेल,तर सर्व घटातच आहे,परंतू गुरुच्या जानकारी(माहिती)शिवाय सर्व संसार
राम दुःख भोगतो आहे.असे आदि सतगुरु सुखरामजी महाराज बोलले.॥२६॥

॥ इति घट परचा को अंग संपूरण ॥